

BILTEN ŠT. 27
**KLUBA
KOROŠCEV
LJUBLJANA**

Z VEČJO SAMOZAVESTJO K PESTREJŠEMU DELOVANJU

V letu 2025 smo bili v Klubu Korošcev Ljubljana (KKL) zopet zelo dejavni. Organizirali smo šest okroglih miz, na katerih smo osebno spoznali v domovini in na avstrijskem Koroškem prepoznavne Korošice in Korošče (Alojza Gostenčnika, Hrabra Pergerja, Ido Srebotnik, Nika Kolarja in Marjana Sturma), aktivne so bile tri sekcije KKL-a: jadralska (organizirali smo štiri jadranja), avanturistična (organizirali smo oktobrski izlet v Arboretum in novembrsko martinovanje v Črnomlju) in kolesarska (kolesarski izlet iz Ljubljane do Podpeškega jezera), sodelovali pa smo tudi na prireditvah v Ljubljani (na zaključku Koroških kulturni dni), na Koroškem (izlet na Jezersko in srečanje pod Najevsko lipo) in na Štajerskem (Slovenski večer v Gradcu).

Na okroglih mizah smo spoznali, kako pomembna za uspeh je samozavest, kako pomembno je zaupanje vase. Samozavest kot prepričanje o svoji sposobnosti, ki temelji na znanju, volji in vključuje pozitivno prepričanje, da lahko na splošno dosežemo vse, kar si želimo v prihodnosti. Z uspehi se samozaupanje povečuje, kar velja pravzaprav za vse oblike našega delovanja, tudi za društveno delovanje.

Na splošno smo menili, da bi morali Slovenci bolj zaupati vase (na primer pri uveljavljanju pravic, ki gredo koroškim Slovencem po 7. členu Avstrijske državne pogodbe), pri čemer se seveda zavedamo, da povečanja samozaupanja ni mogoče doseči z usmeritvijo, prisilo, ukazom ali samoprepričevanjem, temveč le z večjim znanjem, bogatejšimi izkušnjami, povečanjem materialnega in duhovnega blagostanja ter z uresničitvijo drugih predpostavk krepite zaupanja samega sebe, prepoznavanja svojih občutkov, misli in odzivov na različne situacije.

Naše pestro društveno delovanje je predstavljeno v tem biltenu, ki je izšel tako v elektronski kot v tiskani obliki. V njem sta tudi zapisnika dveh sej upravnega odbora KKL-a, na katerih smo snovali in oblikovali naše društvene interese. Vsem, ki ste s svojimi idejami in predlogi prispevali k letošnjim društvenim aktivnostim, se najlepše zahvaljujem. Želim si, da bi tudi v naslednjem letu aktivno soustvarjali naše klubsko delovanje in da bi se tem pridružilo tudi čim več ostalih članov in članic KKL-a.

Mag. Janko Arah, predsednik KKL, 30. 12. 2025

RELAX KOT ZLATA PUŠČICA DO KRALJESTVA DOŽIVETIJ

6. FEBRUAR 2025, LJUBLJANA

**Na sledi turizma, ki je Kotlejevo SWOT
analizo nadgadel z avtorskimi umskimi
miselnimi orodji**

Bilo nam je fino, v četrtek, 6. februarja zvečer, ko smo v novem delu legendarne gostilne Čad zajadrali v novo sezono okroglih miz. Tokrat v modro rumeni barvi Relax-a, ki je iz nekdanjega majhnega koroškega podjetja za turizem pognal v višave največjega slovenskega organizatorja počitnic in ki ga zaljša največji diamant turistične krone – zavezanost in odgovornost do turista. Stranko, potnika, človeka, ki jim zaupa svoj najbolj občutljiv in dragoceni čas – počitnice, dopust, čas odklopa, nabiranja energije, na nek način zdravljenja od stresa vsakdana.

In videli smo, da se mag. Alojz Gostenčnik, danes na čelu multinacionalnega podjetja kot namestnik predsednice upravnega odbora sku-

pine Relax d.d., tega zelo dobro zaveda. Relax je njegova kreacija! Svojo delovno pot je začel povsem drugje in se je potem, ko je iskal nove iskre delovnega izziva, odločil za turizem. Leta 1990 je skupaj z ženo ustanovil družbo Relax, registrirano za turizem in izobraževanje. Diplomski iz psihologije je dodal magistrski iz Ekonomsko-poslovne fakultete Maribor; z naslovom »Oblikovanje modela komuniciranja v poslovnih enotah Relax« in skozi tri desetletja ustvaril Relax d.d., katerega delnice danes kotirajo na borzi.

Na mizi je bilo vino in narezek z odličnim kruhom, s čimer nas je pogostil naš tokratni gost. Razdeljene so bile informacije o razvojni poti Relax-a, navedeni razlogi za uspešen razvoj,

Okrogla miza

ter - celo nekaj knjig z naslovom Direktni marketing – načrtna direktna prodaja, izpod peresa Gostenčnika in mag. Karmen Kosec, leta 2003 imenovane za direktorico družbe Relax turizem, kasneje predsednico upravnega odbora delniške družbe Relax turizem in današnjo predsednico štiričlanskega upravnega odbora skupine Relax d.d..

Z lani izdano knjigo "Direktni marketing" sta avtorja na osnovi primerov iz poslovnega sistema Relax predstavila svoje videnje razmejitev marketinga na direktni in transakcijski, definirala načrtno direktno prodajo, opredelila kompetence proaktivnega prodajalca - svetovalca, opisala zahtevana umska miselna orodja, predstavila rezultate raziskave: »Vpliv urejenosti organizacij, mest nakupa in prodajalcev na razlike v uspešnosti med prodajalci« ter predstavila »Intelktualno orodje za proaktivne prodajalce/svetovalce«, ki naj bi vsaj za 2x povečalo uspešnost sodobnega proaktivnega prodajalca/svetovalca v primerjavi s klasičnim reaktivnim prodajalcem.

Leta 1991 so uvedli program izobraževanja in usposabljanja voznikov vseh kategorij (avtošola) in kasneje program ekonomske propagande z osrednjim pisnim medijem »Profit pri vas doma«. Leta 1994 je bila zaključena investicija v program proizvodnje domačega piva (mini pivovarna), leta 1996 pa tudi v splavarjenje po reki Dravi. Pivovarna in splavarjenje sta dala pomemben prispevek k oblikovanju koroške turistične ponudbe, svojo dokončno podobo pa je ta program, vključno s programom ekonomske propagande, dobil leta 1998 v nekdanji sestrski družbi RX1 in kasneje v družbi Prorelax.

Z veseljem smo poslušali pripoved o uspešni "gazeli" in vsak zase razmišljali o počitnicah doma in v tujini, potovanjih in HIT destinacijah, ki so vse njihove lastne. Zaradi Lojzeta Gostenčnika so ti produkti izklesani do potankosti in pisani človeku na dušo!

Besedilo: Renata Picej

Fotografije: Renata Picej in Igor Prodnik

PERGER - PRIIMEK, KI BI MU LAHKO V SLOVENJ GRADCU POSTAVILI VELIKANSKO RDEČE SRCE

13. MAREC 2025, LJUBLJANA

Okrogla miza

Imeli smo krasen večer! Rdeč, kot je lahko le pravo lectovo srce, in domač, kot ga ta hip lahko v Ljubljani ponudi zgolj povsem nov lokal, gostilna Ljubljančanka, na Knafljevem prehodu 2. Pretekli teden so ga odprli in je sredi t. i. "soft openinga", ko se delovanje še preizkuša.

Prišli smo na mehak preizkus in uživali ob pripovedi Hrabroslava Pergerja, pa ob pokušanju njegovih medenjakov, medenega likerja in medenega vina, pa izjemnih želejevih bombonov ... Onemeli smo ob dejstvu, zakaj so njihovi medenjaki mehki še čez leto dni ... Zakaj so

bomboni sladki brez sladkorja ..., zakaj se žele ne lepi na zobe, zakaj so vsi izdelki tako odlični in tako zelo spominjajo na čase domačne preteklosti.

Lastnik si je zamislil z njimi opremiti svoj lokal in poleg drugega tipično slovenskega dekorja segel še po dediščini Slovenj Gradca in obrti, ki izginja: medičarstvo, svečarstvo, in lectarstvo. A ne pri Pergerju. Na stenah novega lokala v centru Ljubljane se ti izdelki svetijo od lepote preprostosti nekdanjega izkazovanja ljubezni, ko so fantje čustva izkazovali še z rdečim lectom in ne s sporočil na pametnih telefonih...

Hrabro je iz Slovenj Gradca poleg svoje knjige "Hrabro srce", ki nam jo je predstavil, prinesel še nekaj svojih izdelkov. Razstavil jih je na mizi pred stenami iz panjskih končnic. In potem smo zapadli v pripovedi, ki jih ni zmanjkalo! Slišali smo vse, od protokolarnih daril R Slovenije, ki brez Pergerjevih izdelkov ne bi bila popolna, do tega, kako je obdaroval kar dva papeža, podaril medenjake dalajlami, pa do tega, kako je gospa Knavs pri njem kupovala energetske sveče za svojega dragega zeta (in pričakovala, da jo bo

dobila zastoj, ker je bila namenjena tako imenovanim osebi). Tudi to smo slišali, kako je na njegovem dvorišču parkiral Trumpov zet, ko sta prišla po svečo. Zaradi Trumpovega mercedesa benza s po tremi vrati na vsaki strani avta (dario od zgoraj), so se sosednje nabrali v kolono radovednežev za zavesami...

njegovega očeta, ki mu je rekel: "Dober boš šele takrat, ko boš znal eskimom prodajati led!" In Hrabro je to dosegel. Zdaj medenjake prodaja tistim, ki so jih izumili! V Nemčijo! Ampak zakaj?

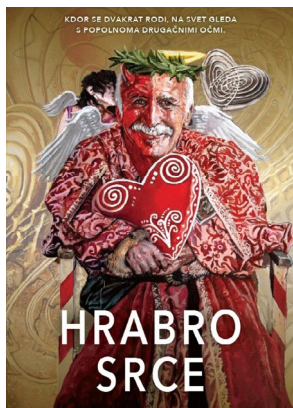
Kaj je posebnost medenjakov?

Družina Perger je ena redkih na svetu, ki se lahko pohvali s tako dolgo tradicijo, saj so prvi Pergerji že leta 1757 v Mariboru prodajali medene izdelke, devet generacij pozneje pa je njihov družinski posel bolj kot kadarkoli prej prepoznaven po vseh kontinentih sveta. Lectar in medičar iz Slovenj Gradca z novimi idejami, raziskovanji in predvsem kreativnimi zgodbami je zrastel v pop ikono obrti, ki jo je izpopolnil do takšnih fines, da se je izpolnil celo rek

Ker edini na svetu delajo medenjake s prvim matičnim mlečkom, cvetnim prahom in propolisom. Poleg ekološkega medu ti izdelki vsebujejo še ekološko pšenično in pirino polnozrnatoko in mešanico slovenskih začimb. Ne vsebujejo pa jajc, mleka in olja. Tako jim je inovativnost prinesla prvo nagrado v Nürnbergu, prav tam, kjer so medenjaki doma!

Pergerjevi medenjaki imajo svoje mesto tudi v eni najbolj prestižnih trgovin Nemčije in sicer v veleblagovnici KaDeWe v Berlinu.

In kaj je posebnost knjige z naslovom Hrabro srce?

Avtor v njej odstira prigode svojega privatnega življenja in to zelo nazorno in brez predsodkov, poleg tega pa razkriva še zgodbo svoje življenjske izbire: lectarstva in svečarstva, ki ju izpostavi kot svoje poslanstvo. Za svoje prednike, za svoje življenje, za Slovenj Gradec, za Slovenijo! Vse ob pomoči ljubezni, tistega čustva, ki daje energijo in nadeva krila. Perger živi svoje življenje z ljubeznijo in le to poklanja vsemu, kar ga obdaja, še posebej, nekoč, svoji preminuli ženi. Knjiga je polna zgodb in ljudi iz preteklih desetletij. Perger je praktik, v življenju in pri svojem delu – izjemni obrti, ki ima svoje korenine v letu 1757. S tem so Pergerji prvi v Sloveniji, ki so zastavili obrt medicinarstva, lectarstva in svečarstva. V Radovljici je Jakob Krivic šele za Pergerji, leta 1766, odprl lectovo delavnico in pekarno medenjakov.

Družina je Slovenj Gradec izbrala za svoj domilil šele 70 let nazaj, a to sploh ne spremeni dejstva, da ves ta čas v našem lepem, koroškem,

srednjeveškem mestu, z medeno nitjo napletajo najlepšo turistično čipko, ki si jo neko mesto sploh lahko zamisli.

Inovativnost, domiselnost, odmik od povprečnosti, kakovost in podobni pridevniki karakterizirajo Medeni raj Perger – 1757, z vso paleto njihovih izdelkov, ki kulminirajo ob sodelovanju z gospodom Oskarjem Kogojem v špico piramide umetnikov obrti in rokodelstva, predvsem pa plemenitijo arhitekturo turizma. Tako lectarstvo in Perger postaneta motiv turizma – za obisk Slovenj Gradca, njegovi izdelki pa diamantri na tiari slovenskih poslovnih, promocijskih in protokolarnih daril.

In na koncu srečanja smo slišali tudi nekaj o Srednjeveškem preludiju, impozantni turistični prireditvi z najboljšimi viteškimi skupinami iz tujine, ki ga z velikim pompom prirejajo junija pred obličjem Sv. Elizabete, zavetnice župnijske cerkve. Njegova gonilna sila in glavni organizator je Hrabroslav Perger!

Besedilo in fotografije: Renata Picej

SMEH ZVEZD

dr. Drago Kompan

V gozdu šepetajo borovci, mehko dišijo, v vetru plešejo listi, lepo šelestijo. Potok poje pesem, da še kamen omehta z mahom in lesketajočim pogledom.

Živali se v njem gledajo in čudijo lepoti. Srna z drozgom deli gozdno tiho noč, lisica lovi miši, v mesecu s srebrnim sijem. Ljubezen do narave mi je kakor mati do otrok, topla, brezpogojna, v srcu mi cveti kot vse naokrog.

Ptiči v letu rišejo modre oblake, metulji plapolajo, cvetje jim daruje med. Vrtovi se nastavljajo soncu v zgodnjem jutru, travniki dišijo po senu in zemlji.

Jaz ljubim to čudo, ta dih življenja, živali, ki dihaajo v skladu z naravnim ritmom.

Ampak glejte zdaj gor, v vesolje neskončno, kjer se zvezde vrtijo v divjem večnem plesu. Z velike distance, od Marsa, od Andromede, smo mi zgolj prah, pikica v temnem prostranstvu.

A vendar se ljudje pobijamo, kakor nori, za meje na zemlji, za zlato in za moč in še kar tako... Ubili so mater treh otrok, ni se slišal njen jok, cel svet pa je slišal ubijalske pištole pok.

In koliko že je mrtvih otrok, ki nikoli ne bodo uživali sreče življenja, ki ne bodo dočakali niti mladosti? Tudi preživeli v ruševinah iščejo mrtve matere in brate.

Kriki umirajo v dimu in v trušču topov in bomb, otroci jokajo sami v porušenih domovih.

Kaj v resnici pravijo zvezde? Smejijo se in se »držijo za glavo«: »Poglejte jih, kako se pobijajo med sabo – junaki, nikjer v galaksiji niso taki bedaki«

Pobijajo se med sabo za košček blata, medtem ko vesolje vrti pesem »o večnem miru" Kako bedno izgledamo z neskončne daljave, kakor otroci v pesku, ki rušijo in gradijo.

Tudi narava se zgraža, a je zaenkrat še tiho. Zakaj ne slišimo njenega jokajočega vetra, zakaj ne vidimo oči jelena v strahu pred puško?

Ljubezen do narave nas kliče nazaj, kakor pesem potoka in reke, ki ustvarjata raj.

Z velike distance se nam galaksije smejijo, smo pikica prahu v kozmičnem sijju. Ubili smo mater, tri otroke pustili, njihov jok se izgubi v vesoljski idili.

Ampak morda bomo nekega dne vstali, ljubezen do bitij in zemlje nas bo zbudila. Se bomo nehali pobijati, kakor bedni norci, da zvezde bodo molčale, se ne več smejale?

Spet bom hodil v gozdu z odprtimi rokami, živali bodo prišle, narava me bo objela. Jok matere bo postal pesem miru, in vesolje bo zaploskalo naši bedni modrosti.

Pesem

SREČANJE Z IDO SREBOTNIK, PRESEDNICO ANDRAGOŠKEGA DRUŠTVA SLOVENIJE

11. SEPTEMBER 2025, LJUBLJANA

Okrogla miza

Flair Mediterana za okvir Okrogle mize s trojno tematiko: Andragoško društvo Slovenije (ADS), Šola za kozmetiko in velnes Ljubljana ter Doktor gozd

Prva popoletna okrogla miza nam je prinesla trojno doživetje: čarobni ambient prostorov Višje strokovne šole za kozmetiko in velnes Ljubljana (VSŠKV), na Ulici Carla Benza 1 v Ljubljani (v neposredni bližini kopališča Kodeljevo), pravzaprav – na nekdanjem okljuku reke Ljubljanice in z donedavnim naslovom Poljanska cesta, informacije o Andragoškem društvu Slovenije in vpogled v novo vlogo gozda, ki po novem javno priznано postaja zatočišče zdravja.

Za sončnimi vrati flair Mediterana ter čudež..., kajti vstopili smo v šolo, ki ni šola, temveč prostor pozitivne energije, svetlobe, spoštovanja, spoznavanja, druženja, časa, ljubezni. Profesorica jezikov in velika raziskovalka življenja - Jelica Pegan Stemberger, sicer ravnateljica VSŠKV, je ponudila toplo zavetje in pripoved o poslanstvu tako zelo posebne šole.

Izvedeli smo, da je ADS samostojno, neodvisno, neprofitno nevladno stanovsko društvo izobraževalcev odraslih, na hitro pogledali video projekcijo dejavnosti (s sodelovanjem umetne inteligence), ter spoznali, da je vseživljenjsko učenje pravzaprav nuja.

Idi Srebotnik, prof. ped in slov. književnosti je njeno raznoliko delo v vzgoji in izobraževanju odkrilo vse razsežnosti pedagoško andragoške teorije in prakse, sistem, politiko, raziskovanje in iskanje novih poti, organizacijo..., zato je tako aktivna in zavezana večnemu izobraževanju.

Velik pečat je pustila tudi v vzgoji in izobraževanju mladine, najprej kot vodja podaljšanega šolskega bivanja, nato kot šolska svetovalna delavka in učiteljica ter mentorica. Pedagoško delo je njena druga ljubezen, poleg izobraževanja odraslih, zato je leta 2013 prejela državno nagrado za šolstvo RS za izjemne dosežke v izobraževanju odraslih. Bilo ji je vredno prisluhniti!

In predali smo se tudi informacijam o "gozdnem velnesu" in strokovnem nazivu "gozdni terapevt", enem od petih akreditiranih javnoveljavnih programov VSŠKV, namenjenih tistim z že pridobljeno višjo ali visoko stopnjo izobrazbe.

Gre za vodeno izkušnjo v gozdu, ki temelji na japonski praksi shinrin-yoku in izpostavlja gozd ne le kot edinstveni ekosistem, temveč kot oazo zdravilišča za človeško dušo in telo. Gozdni terapevt pri tem pomaga, da človek aktivira oči, ušesa, dlani, usta in nos. Se zave svojega telesa v okolju, ki ga objema z vsem zlatilom svojih nebeških energij. Kjer spoznava, da so zavest, telo in gozd eno.

Gozd je kraj, kjer se pretaka gozdna mediacija energij in kjer se človeške uteži stresa, strahu in anksioznosti odplavljajo v večnost.

Gozd je zdravnik: psiholog, psihiater, družinski in urgentni zdravnik, pediater, geriater, imunolog... Predvsem pa kardiolog! Poskusite!

Privoščite si čas dihanja. Prisluškovanja... Nasmeha samemu sebi. Čas, da človek poišče ključ svojega srca in ga odklene...!

Hana Stupica "Mandrill"; le-ta pooseblja nekoga, ki se predaja užitkom. Osredinjen je nase in pravi: "Počivam, berem, popijem za dušo, malo pokadim..."! Ravnateljica šole za kozmetiko in velnes, kar oboje človeku odstira pot v radost življenja, bo že vedela, zakaj je malo slikico izjemne ilustratorke dala povečat in zakaj smo srečanje začeli prav pred njo!

Besedilo in fotografije: Renata Picej

NEVSAKDANJE KOMUNIKACIJE TAKO IN DRUGAČE

2. OKTOBER 2025, LJUBLJANA

Večer Korošcev o Korošcih, v lokalu Korošca. Z nami je bil Niko Kolar iz Slovenj Gradca

2. oktobra smo v Kavarni "KAVA-ČAJ" – SLAMIC znova sedli "za okroglo mizo" in prisluhnili Niku Kolarju, človeku, čigar duša je naslonjena ob koroške lesove in njene ljudi bolj

kot od večine, in čigar srce zaznava izjemnosti rojakov, da jih tenkočutno in natančno nabere v jagodni izbor, ovekovečen v knjigah. V četrtek smo listali že po drugi knjigi Nevsakdanje komunikacije. Knjigi o Korošcih, za katero je prof. Iva Potočnik zapisala: "Presega vsakdanje komunikacije, saj so ob že znanih poglavjih iz prve knjige, ki jih tokrat dopolnjuje s presežki v zadnjih nekaj letih, izraz spoštljivih spominov na pomembna stara prijateljstva, nevsakdanje

Okrogla miza

dogodke in prav tako srečanja z mladim rodом, ki se je že uveljavil na kulturnem in športnem področju. Knjiga prestopa meje avtobiografije, saj se avtor opazno umika in prepušča besedo skrbno izbranim povabljenecem, znanim imenom, ki vedo o temi več kot Kolar in bralci, ali vsaj dopolnjujejo njihovo vedenje in čutenje ..."

Niko je galerist, založnik, revijalni urednik in publicist. Prevaljčan, kasnejši Slovenj-Gradčan, ki se je med drugim zapisal v spomin kot tehnični vodja Umetnostne galerije Slovenj-Gradec, direktor Koroškega radia, lastnik in direktor Galerije in založbe N. KOLAR in seveda stvaritelj brezštevilnih javnih funkcij kot občinski svetnik in delegat. Pol stoletja in več je bil urednik in sodelavec pri številnih izdajah knjig, publikacij, biltenov, revij... Svoje literarne objave, zapise in kolumne je objavljaval v revijah Odsevi, Tribuna, Vigred, Sodobnost, Viharnik, Dialogi ...

Z Nikom se je pogovarjala znana TV dama Katarina Golob Veselič, novinarka in voditeljica. Kje je začela? Ja na Koroškem radiu, seveda! Za nameček je zvečer naredila še posnetek za TV LJ; le naj vidijo Ljubljanci in Slovenci, da smo Korošci bili in smo še vedno, za mušter!

Niko je v svoji karieri nastopal na preštevilnih literarnih večerih po Koroški in tudi drugod po Sloveniji. Udeleževal se je pri filmih, RTV oddajah in spletnih straneh. Za njim je veliko javnih nastopov in organizacij likovnih

razstav. Sedaj živi na Brdih nad Turiško vasjo. Še vedno pa je aktiven na družbenopolitičnem, kulturnem in športnem področju. In več...!

Večer je bil sijajen in odšli smo šele ob 10 h, ko so že rožljali ključji lokala našega Ravenčana, Stanka Arnolda (seveda je tudi on v Komunikacijah), predtem pa smo obujali prečudovite spomine na Koroško, pa Prevalje, pa Slovenj Gradec in si pripovedovali vse tiste mičkene zgodbe, ki si jih pripovedujemo ob sitnih urah ... Pa vino in hrana! Fantastično!

Založba Roman iz Miklavža na Dravskem polju je izdajatelj Nevsakdanjih komunikacij in številnih drugih Nikovih knjig, v Ljubljani so razstavili kar nekaj njegovih del. Nevsakdanje komunikacije odstirajo Korošce, ki so ustvarili in dosegli več. Niko jih brani pred pozabo! Pa naj si bo to šport, slikanje, kiparjenje, pisanje, igranje, ples, vsakršna sodobna umetnost...

Besedilo: Renata Picej
Fotografije: Igor Prodrik

POD STREHO INŠTITUTA ZA NARODNOSTNA VPRAŠANJA

12. NOVEMBER 2025, LJUBLJANA

Okrogla miza

**O Koroški in še več o njenih konfliktih.
Z nami je bil dr. Marjan Sturm.**

Ko je bil Martin še zelo aktualen, smo se v sredo 12. 11. 2025 pod večer povzpeli po mnogih stopnicah na vrh INV, da bi iz prve roke slišali nekaj več o slovenski narodni skupnosti na drugi strani Karavank, spoznali dr. Marjana Sturma, vidnega manjšinskega politika, zagovornika politike dialoga (zato je bil cenjen in odlikovan ter tudi ostro kritiziran), ki ima v cobissu evidentiranih 146 člankov, objav, intervjujev in publikacij ter se osredotočili na tematiko reševanja konfliktov, kajti nedavno je naš rojak izdal knjigo z naslovom Identiteta brez sovražnika.

V predgovoru h knjigi je dr. Boris Jesih, politolog in višji znanstveni sodelavec na INV, zapisal, da za pogovor s sovražnikom potrebujemo pogum. Tega smo slutili ves čas našega druženja, ki je izpostavilo dejstvo, da je bil naš gost v vseh časih, še posebej pa kot aktivni politik v letih 1983-1992 kot tajnik Zveze slovenskih organizacij in v letih 1992-2019, ko je bil predsednik Zveze slovenskih organizacij ter predsednik sosveta za slovensko narodno skupino pri uradu zveznega kanclerja na Dunaju, zvest zavezi resnice, a je spoznal, da zgolj dialog pri naša zmage. H konfliktu je potrebno pristopiti z empatijo, pravi!

Sturmova knjiga, ki nakazuje pot od konfrontacije problematike do mirovnega posredovanja na Koroškem in v alpsko-jadranski regiji, pušča sled dejstva, da bi se morale

manjšine prenehati folklorizirati in se naučiti sebe predstavljati v širšem kontekstu, s čimer bi ne bile več majhna vzporedna družba ali država v državi, vedno, in znova in znova v konfliktu, temveč enakovredna in zanimiva dopolnitev prebivalstva. To bi bila tudi pot iz ogroženosti v spoštovanje, samospoštovanje in novo dejstvo, ki plemeniti družbo in prebivalstvo lokalnega in državnega prebivalstva.

Sturmova pripoved je bila zelo zanimiva in poleg 30-letnega delovanja predavatelja je navrgla mnoge resnice okoli Avstrijske državne pogodbe in 7. člena, dialoga s Hajmatdinstom in predvsem perspektive slovenske manjšine na Koroškem. Pripovedovanje je bilo ljudsko razumljivo in izjemno zanimivo.

Knjiga je veliko delo, ki priča o tem, kako se da omiliti zgodovinsko nastale travme cele dežele in kako na začetku zares stoji pogum za soočenje z lastno življenjsko zgodbo in zgodbo dežele in da morajo stare sovražne podobe dati prostor novim dejstvom iz naslova dialoga in pripravljenosti na reševanje konfliktov. Sturm ima poleg druge izobrazbe, ki mu je tlakovala zanj in za avstrijsko Koroško uspešno delovno kariero, tudi izkušnje iz psihologije o transformaciji konfliktov, kar je uspešno izkoristil.

In še nekaj, kar je postalo ob izrečenem več kot jasno: Korošci so kot narodna skupnost verjetno obsojeni na zaton, a nikakor ne kot

jezikovna skupnost in to je pomembno. Zato je pomembno, da se ohrani slovenski jezik. In da je v slovenskih šolah vse več učencev. To je tudi plemeniti in pester doprinos ne zgolj Avstriji, temveč regiji Alpe-Jadran in nenazadnje k celi Evropi!

Sturmu gredo tudi zasluge za uspešno reševanje več desetletij trajajočih sporov o krajevnih napisih dvojezičnih tabel na Koroškem.

Ljudsko štetje leta 1991 je govorilo o 12.000 Slovencih; koliko jih je zdaj? Vprašanje, koliko jih govori slovensko, pa je drugačno. Šole na Koroškem izkazujejo vedno večje število obiskovalcev, tudi iz neslovensko se deklariranih družin. Zakaj? Nam je to povedal Sturm.

Večer je bil zelo zanimiv in poučen, v nekaterih primerih se je odprl tudi zastor nevednosti, zato je bil večer, ki sta ga skupaj organizirala KKL in INV, super.

Besedilo in fotografije: Renata Picej

ČLANI KLUBA KOROŠCEV LJUBLJANA OBISKALI NARODNO GALERIJO

3. DECEMBER 2025, LJUBLJANA

V sredo, dne 3. decembra 2025, ki ga praznujemo kot dan kulture in rojstni dan pesnika Franceta Prešerna, smo člani Kluba Korošcev Ljubljana (KKL) obiskali Narodno galerijo in si ogledali umetnine iz stalnih zbirk ter prisluhnili strokovnemu pripovedovanju akademske slikarke Vide Slivnik, tudi članice našega društva.

Narodna galerija v svojih zbirkah hrani našo preteklost, materializirano v podobah. V skoraj stoletni zgodovini institucije preučujejo zbrane umetnine, ki časovno segajo od visokega

srednjega veka do sredine 20. stoletja, o tukajšnji kulturi - nastale so za to okolje ali pa so z njim drugače povezane in sooblikujejo skupni evropski prostor.

Skupina članov društva na čelu s predsednikom mag. Jankom Araham se je ob 16.30 uri zbrala pri Robbovem vodnjaku, ki v svoji izvirni podobi stoji v notranjosti stavbe pri glavnem vходу s Prešernove ceste, neposredno pred galerijsko kavarno in trgovino. Po kratkem uvodnem pozdravu predsednika smo se pod vodstvom Vide Slivnik napotili naprej v notranjost Narodne galerije, z namenom, da si pobliže ogledamo nekatere stalne zbirke.

Najprej smo si ogledali zbirko kipov iz srednjega veka (1200-1600), ko je prevladovala nabožna umetnost (GOTIKA), ki se je po slovenskem ozemlju širila iz pomembnejših regijskih mest, gradov in samostanov. Gotska umetnost je vztrajala še po nastopu renesanse, v 16. stoletju pa je umetniška dejavnost skoraj presahnila zaradi zaplembe cerkvenega premoženja, zaradi vojn in zaradi naravnih nesreč.

Impresionirani nad lepoto izdelanih kipov smo se posebej ustavili pred kipom Svete Bar-

bare, ki ga je izdelal neznani koroški rezbar nekje med leti 1450 in 1460. Sveta Barbara je zavetnica rudarjev, nekaj rudnikov je včasih bilo tudi na Koroškem (znana sta recimo rudnika na Lešah in v Mežici), zato jo Korošci imamo tudi za našo "koroško svetico". "To je dekle iz naših koroških logov", je nekdo iz skupine glasno pripomnil in povzročil nasmeš prisotnih, medtem ko smo napravili skupinsko fotografijo pred kipom.

From: Alenka Kobolt <alenka.kobolt@guest.arnes.si>
Sent: Sunday, December 28, 2025 1:28 PM
To: 'Janko Arah' <arah.consulting@unet.si>; kkl-klub-koroscev-ljubljana@googlegroups.com
Subject: RE: [kkl-klub-koroscev-ljubljana] kkl, Narodna galerija

Vse dobro želiva vsem v letu, ki se poraja!
Želiva tudi, da se še naprej družimo in občasno obujamo spomine na kraje, iz katerih izhajamo.

K lepemu zapisu obiska Narodne galerije imava dopolnilo.

Res je, dekle izvira iz Koroške in iz Leš.
Njeno prvo domovanje je bila kmetija Kresnik na Lešah, ki še danes obstaja. Original je bil pred drugo svetovno vojno oddan Narodni galeriji.
Ernest Kresnik, član naše skupine Korošcev, je kmetijo prodal sinu Marošu. Ob predaji je Ernestov brat, Stefan Kresnik, kipar in slikar, ki deluje v Radljah, naredil "kopijo" Svete Barbare in jo "podaril nazaj kmetiji".

Zapisała Ernest Kresnik in Alenka Kobolt

Nato smo se napotili naprej po pritličju v smeri slavnostnega vhoda na Cankarjevi cesti in si v Galovi sobi ogledali stalno predstavitev del znanega slovenskega slikarja Zorana Mu-

šiča (1909-2005), enega najpomembnejših slovenskih umetnikov 20. stoletja. Umetnine so Narodni galeriji donirali ali dolgoročno posodili iz svoje umetniške zbirke, Ljuban, Milada in Vanda Mušič, iz družine umetnikovega brata.

Vida Slivnik nam je opisala življenjsko in umetniško pot slikarja Zorana Mušiča, ki je bil prvi modernistični slovenski umetnik, ki se je uveljavil tudi na Zahodu. Kot slikarski, grafični in risarski mojster je večino svojega zrelega življenja preživel med Benetkami in Parizom. Slikal je predvsem krajine, tihožitja, portrete, dalmatinske osličke in konjičke, drevesa, vedute Benetk, dvojne portrete z ženo Ido in pretresljive starostne avtoportrete. Motive je ves čas navezoval na Kras in na kraške prizore. Svetovno prepoznavnost je dosegel s ciklom "Nismo poslednji", v katerem je prek svoje lastne izkušnje podoživel prizore iz koncentracijskega taborišča Dachau.

Zadnji ogled smo posvetili kletnim prostoru, v katerih smo lahko občudovali dela našega še živečega slikarja Iva Prančiča, ki je bil rojen leta 1955 v Ljubljani. Diplomiral je leta

1982 na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani pri prof. Gustavu Gnamušu. Študijsko se je izpopolnjeval v Italiji in večkrat v Parizu ter razstavljal v vseh večjih slovenskih galerijah in v svetu. Prejel je tudi več nagrad.

Konkretno smo si ogledali razstavo Prancičevih del na papirju "Ne morem iz svoje kože" (1995-2005), ki predstavlja njegov najnovejši slikarski cikel, v katerem umetnik nadaljuje dosledno raziskovanje izraznih možnosti slikarskega medija. Dela so nastala v prepletu gestualnega in geometrijsko urejenega slikarskega pristopa, kar ustvarja napetost med intuitivnim in racionalnim, med spontanostjo poteze in premišljenostjo strukture.

Ogled smo končali po načrtu tik pred zaprtjem galerije. Nekatera dela, še posebej Prancičeve slike, so za nas laike bolj težko razumljive, čeprav po svoje barvno zelo impresivne, kar smo prostodušno priznali tudi naši voditeljici po razstavi Vidi Slivnikar, ki se je sicer "iz petnih žil" trudila, da nas uvede v ta zapleteni in včasih težko razumljivi jezik likovne umetnosti. Lažje nam je bilo razumeti kipe iz časa GOTIKE, pri katerih se nam je najbolj urezal v spomin kip "naše" Svete Barbare, s katerim smo se srečali na samem začetku sprehoda med umetninami. Vendar naš obisk Narodni galeriji ni bil zamen, kajti začutili smo nekje v sebi, da smo šele na začetku poti po galeriji pod strokovnim vodstvom. Vida Slivnikar nam je namreč obljubila, da bomo člani KKL v bližnji prihodnosti nadaljevali z ogledi umetnin v Narodni galeriji, s čimer se bo nedvomno tudi poglobilo naše poznavanje umetnosti.

Besedilo: Edvard Kopušar
Fotografije: Alojzij Keber

NAŠA HIŠA

041-725-525

info@nasa-hisa.si

Z VAMI ŽE
30
LET

Novogradnja in prenova
stanovanjskih objektov

Izvedba inštalarskih in
obrtniških del

Lastna gradbena ekipa

www.nasa-hisa.si

IZ CENTRA LJUBLJANE DO PODPEŠKEGA JEZERA

6. SEPTEMBER 2025

Kolesarska sekcija

Vsa navdušena, da bomo zopet organizirali kolesarski izlet, mi je Alenka predlagala, da bi tokrat startali v središču Ljubljane in se odpeljali do Podpeškega jezera ter nazaj do izhodiščne točke. To naj bi bilo v soboto, 6. septembra 2025. Predlog sem posredoval predsednici kolesarske sekcije našega društva Branki, ki ga je takoj sprejela in KKL je svoje člane povabil na septembrsko kolesarjenje.

Pavel nista prišla in se nista javila niti na telefonski poziv, počakali pa smo že akademskih 15 minut, je bil čas za odhod.

V prelepem sobotnem dopoldnevu se je izlet začel po novi kolesarski poti ob obnovljeni Ižanski cesti proti Igu. Ko je bilo te poti ob cesti konec, cesta proti Igu pa je bila precej prometna, se je bilo bolje priključiti številnim kolesarjem, ki smo hiteli proti Podpeči oziroma Podpeškemu jezeru. Tu nas je pričakalo v soncu obsijano eno najglobljih slovenskih kraških jezer. Posebnost jezera je podzemni odtok lijakaste oblike, skozi katerega vodi ozko globoko brezno, doslej raziskano do globine 51 metrov. Ob jezeru je prijetna gostilna, kjer nas je čakal slastni prigrizek.

Po kratkem počitku in pridobljeni novi energiji nas je pot vodila proti Črni vasi. Zadnji postanek je bil še ob Plečnikovi cerkvi sv. Mihaela na Barju, ki pa je bila zaklenjena in obiskovalcem dostopna samo za zunanji ogled. Skrbnik cerkve naj bi bil sicer pripravljen kadarkoli cerkev odkleniti, tako je pisalo na vhodnih vratih, vendar se po več telefonskih pozivih nihče ni javil.

Okoli treh popoldne, ko je bil drugi kolesarski izlet našega društva že končan, se je javila predsednica kolesarske sekcije z veselo novico, da ji osji pik ni povzročil preveč težav in da bo naslednji kolesarski izlet po novi kolesarski poti od Bleda do Bohinja.

Besedilo: Janko Arah

Fotografije: Janko in Metka Arah

Kar 8 društvenih članov je tokrat izrazilo interes za udeležbo na kolesarjenju. Toda predsednico kolesarske sekcije je zjutraj pičila osa in je iz zdravstvenih razlogov svojo udeležbo odpovedala. Ob 10,00 uri smo se na parkirišču Botaničnega vrta Univerze v Ljubljani, ki je ob Ižanski cesti, zbrali 4 prijavljeni kolesarji. Alenka Kobolt in Ernest Kresnik sta prinesla sveže nabrane fige iz njunega drevesa ob stanovanjski hiši v Ljubljani in sporočila, da se Alenka, tudi iz zdravstvenih razlogov, ne more udeležiti kolesarjenja in njen partner Ernest jo je pri tem seveda podprl. Ker prijavljena Janja in

DR. GOZD NAS JE SPREJEL V ARBORETUMU VOLČJI POTOK!

1. OKTOBER 2025

Avanturistična sekcija

Objel nas je gozd, ovil vetrc in smeh oblakov na fotografijah za piko na i.

Prvooktobrska veduta kulturnega spomenika državnega pomena, ki pod taktirko direktorja Matjaža Mastnaka, od lanskega julija, sije in žari še z večjo energijo in ambient lepote narave dopolnjuje z mnogimi dogodki in programi, poleg tega pa ponuja avtobusno povezavo z Ljubljano – za zlata leta, seveda, brezplačno.

Sekcija za avanturizem pri Klubu Korošcev Ljubljana je po sledih zadnje, septembrske, okrogle mize, ki smo jo imeli na VSŠKV, "odpotovala" v Arboretum Volčji Potok, kjer nam je Ana Hribar Podkrajšek, certificirana izvajalka gozdne terapije, predstavila misterij in veličino gozdne terapije, ki temelji na japonski praksi shinrin-yoku in izpostavlja gozd kot oazo zdravilišča za človeško dušo in telo.

Gozdni terapevt pri tem pomaga, da človek aktivira svoja čutila in se zave svojega telesa v okolju, ki ga objema z vsem zlatilom svojih nebeških energij. Gozd je kraj, kjer se pretaka gozdna medica energij in kjer človeške uteži stresa, strahu in anksioznosti odplavljajo v ve-

čnost. Ana nas je pozdravila na vhodu parka in odpeljala v srce zgodbe o naravi, ki je vedno tukaj z nami, ko vključimo zavedanje sebe in prostora okoli nas. Odstrla je skrivnostna vrata, na katerih piše – ČAS! Čas zase. Pivnali smo besede o spoštljivosti in dostojanstvenosti, bili hvaležni za njen projekt, namenjen starejšim odraslim (in ne upokojencem, starostnikom, penzionistom, unim na zadni postaji tuzemstva...) in sledili njenim "povabilom", s katerim nas je vabila k akcijam.

V okviru smo lovili trenutke usmerjene pozornosti, uporabili govorečo palčko (Marta) in poslušali Ano!

Arboretum je pravljica zelena-modra oaza drevja, cvetja, travnikov in vodnih površin s potoki, jezери, mokrišči in majhnimi izviri. 85 hektarjev površine, 5.500 okrasnih dreves, 1300 sort vrtnic, 100.000 sadik enoletnic, 2.000.000 čebulic tulipanov in narcis in 15 km urejenih poti... Med hojo smo naleteli tudi na delavce Arboretuma, ki že postavljajo verige lučk za praznično decembrsko razsvetljavo, ki je to resnično pravljico enkratna in vredna obiska! Pridemo!

Ana Hribar sodeluje z Arboretumom, kjer vodi programe gozdne terapije in delavnice čuječe fotografije. Od leta 2024 je članica študijske skupine Modra palica, ki razvija pristope za večjo dostopnost narave za osebe z različnimi oblikami oviranosti. Skupaj z Arboretumom so ustvarili Pot za spomin Đ posebno pot za osebe z demenco in njihove svojce.

Zaključek s piškoti in čajem iz mističnih, dišečih cvetov in zelišč, za konec pa "potop v svoj čas!" Sprehod po parku, kava v kavarnici pod drevesi, odhod domov ali pa zajetje časa, kot svoje najdragocenejše lastnine, pod kakšnim drevesom...? Npr. pod Močvirsko cipreso ob Jezeru bele magnolije, z razgaljenimi prezračevalnimi koreninami...

Oblaki, drevesa in skrižana čajevka KORDES JUBILEE kličejo "Do naslednjič!"

Besedilo in fotografije: Renata Picej

LETALI SMO Z VLAKOM ALI KAKO SMO V BELI KRAJINI PRAZNOVALI MARTINA

13. NOVEMBER 2025

Avanturistična sekcija

Četrtek, 13. novembra je bil svetel jesenski dan, pravzaprav smo ugotovili, da se nam je Dolenjska izpostavljala z vsemi svojimi čari narave že med vožnjo z vlakom in da je Semič, nekoliko kasneje, ko smo se spuščali mimo slikovitih zidanic v naročje Črnomlja, ponudil izjemno lepo razglednico belokrajnske lepote že od daleč. Vlak je deloval eksotično in tako smo vožnjo v Belo krajino tudi sprejeli! Ampak – na koncu smo prispeli v Črnomelj točno! Pa smo se hecali, da bomo verjetno prej, če bomo sami leteli ob vlaku...

Najprej nas je na cesti ujel sel črnomaljskega župana, gospoda Andreja Kavška, ki ga je na pot pognal pogovor našega člana Milana Ovniča s prvim človekom občine. Vlak je bil namreč danes tako hiter, da nihče ni verjel, da bo točen, zato smo prispeli že v center kraja, kjer nas je odposlanec z dobrodoščilo in pozdravi župana potem vendarle dohitel. Župan je bil odsoten. Lepa gesta za začetek!

No, potem nas je v kleti črnomaljskih vinarov sprejel Marko Absec. Degustirali smo vina in okušali belokrajnsko pogačo, kar je bilo super. Ampak mi smo gospoda tudi poslušali! In kako! Uro in pol o vinu, hrani, zemlji, grozdu, Beli krajini, kmetovanju in kolinah... Mislim, da bomo kmalu spet prišli in sicer zato, da bomo poskusili opevanega belokrajnskega jagenjčka, spečenega pod zvonikom semiške cerkvice. Ja, seveda bomo, spontano smo se odločili, da gremo na kulinarčno specialiteto že za Miklavža,

ko bo zidanica z razgledom toplo zakurjena in bo Marko pripravil pojedino kot se šika. In se bo skozi mrak vinograda zagotovo skrivnostno smukala rdeča obleka junaka, ki ropota pod večer 5. decembra...

Obiskali smo TIC in Zakladnico, občudovali belokranjske pisanice, pobarvane in v batik tehniki z značilno ornamentiko okrašena velikonočna jajca ter se na grajskem platuju, nad reko Dobličico nastavljali soncu. V mimohodu nas je pozdravila tudi gledališka skupina v ta gmašni belokranjski noši.

To je bil prvi del romantike, ki smo jo izdatneje okusili kasneje, ko smo se na drugi strani "otoka" (Črnomelj z dveh strani obli-vata reki: Dobličica in Lahinja, na stičišču rek pa kraljuje znamenito tromostovje, ki kraju nadeva izjemno lepo veduto) spustili k Lahinji.

Za kulinariko je poskrbela gostilna Miller. Gospa Tina nam je priredila okusno martinovo gostijo in v separeju smo bili deležni še glasbe in programa skupine, ki je martinovala v sosednjem prostoru. Račka je bila kraljevska...

Ampak na koncu, ko se je Martin v Črnomlju začel iztekati in so urini kazalci drveli

k peti popoldan (odhod vlaka je bil ob 17:35), smo bili vsi na trnju, češ na pot moramo! Iskala sem rešitev, kako zmanjšati stres hoje do železniške postaje, pot nazaj traja skoraj pol ure. Po takšni hrani in zadovoljnem počutju! In je prišla rešitev iz neba, pravzaprav jo je ustavila ga. Tina z: "Vas bomo mi peljali!" In so nas res! S tremi avtomobili. Zato poklon gostilni Miller in njenemu upravljanju z gosti!

Za nas Korošce je zanimiva tudi črnomeljska župnijska cerkev sv. Petra, ne zaradi vseh dejstev in del, ki jih skriva, ter zaradi mozaike patra Marka Ivana Rupnika, temveč zaradi freske sv. Krištofa na zvoniku in Josefine Verderber-Kreuzer, ob kateri se lahko razloži tudi kdo so bili Kočevjarji in predvsem, zakaj in kako je bila povezana s Koroško, kjer je živel in ustvarjala, med drugim tudi več kot 20 let poučevala mlade na gimnazijah v Celovcu in Velikovcu. Bila je ena od Kočevjarjev in bila je velika Belokranjka.

Bil je en fajn dan, tam na meji s Hrvaško, kjer smo počastili Martina in kot kaže naši navdih za naslednjo avanturistično zgodbo do kraja bogatih razgledov in kraljevskih kulinarčnih okusov.

Besedilo in fotografije: Renata Picej

OTVORITEV POLETNE SEZONE 2025 JADRALSKE SEKCIJE

10. MAJ 2025

Jadralska sekcija

V soboto 10. maja je jadralska sekcija odprla novo poletno sezono. Zjutraj smo se odpravili proti Izoli, kjer nas je v marini na svoji jadrnici Metka pričakal predsednik kluba Janko, ki že vrsto let skrbi za organizacijo in spodbuja, da se vsako leto znova srečamo in skupaj preživimo nekaj prijetnih sobot na morju.

Kljub temu da smo takih srečanj že vajeni, je bilo tudi to nekaj posebnega – morda zato, ker je pomenilo začetek nove jadralske sezone, morda pa zgolj zaradi dobrega občutka, ki ga prinese skupna odprava na morje.

Dan je bil idealen za jadranje. Sončen, s prijetno temperaturo in ravno pravšnjim vetrom. Po krajših pripravah in uvodnem pogovoru smo izpluli iz marine in zajadrali proti Italiji. Na poti smo ujeli lep veter, ki nas je brez večjih naporov ponesel proti zahodu. Med plovbo smo skoraj dosegli območje pri Gradežu, kar je bila za prvi dan v sezoni lepa razdalja in hkrati dober test jadrnice ter naše uigranosti.

Med plovbo je bilo vzdušje kot vedno sproščeno. Imeli smo nekaj enostavne, a okusne hrane, pijačo in dovolj časa za pogovor. Dotaknili smo

se vseh mogočih tem – od jadralskih izkušenj in anekdot iz prejšnjih let do povsem vsakdanjih stvari. Bilo je tisto, kar človek pričakuje od takšnega dne – druženje, morje in občutek, da si odklopljen od vsakdana.

Popoldne je minilo hitro, kot običajno, ko si na vodi. V poznih popoldanskih urah smo se obrnili in se vrnili proti Izoli. Veter je bil še vedno zanesljiv, a bolj umirjen. Plovba nazaj je bila mirna, primerna za konec dneva. V marino smo se vrnili ravno ob pravem času – dovolj zgodaj, da smo še ujeli nekaj večerne svetlobe in si vzeli čas za pospravljanje ter krajši zaključek na pomolu.

Ta otvoritveni dan ni bil namenjen rekordom ali velikim podvigom, ampak preprostemu začetku sezone. Pokazal je, da si še vedno želimo skupnih plovb, da cenimo tišino odprtega morja in dobre pogovore. Bil je pravi opomnik, zakaj radi jadramo – zaradi preprostosti, narave in druženja, ki pride brez velikih besed.

Besedilo in fotografije: Irena Pezdirc

2. SREČANJE JADRALSKE SEKCIJE V SEZONI 2025

14. JUNIJ 2025

Jadralska sekcija

V soboto, 14. junija, se je jadralska sekcija ponovno zbrala v Marini Izola, tokrat na drugem letošnjem jadrnanju, ki ga je vnovič z vso predanostjo organiziral naš predsednik Janko.

Že zjutraj je bilo jasno, da nas čaka odličen dan – nebo brez oblaka, prijetna že kar poletna toplota in veter, ki je kot naročen čakal, da na polni jadra.

Po zagonu motorja in krajših pripravah smo izpluli in zajadrali proti odprtemu morju.

Vzdušje na krovu je bilo kot vedno sproščeno, polno smeha in dobrih pogovorov. Veter je bil ravno pravšnji za udobno plovbo, zato smo hitro ujeli pravi ritem. Preizkusiti svoje sposobnosti v vlogi skiperja je ponovno dobil Tomaž, ki jo je odlično opravil.

Za nekaj časa smo se, bolj za šalo kot zares, »spustili v tekmo« s kontejnersko ladjo – žal (ali pa na srečo) je bila hitrejša in smo morali priznati njeno premoč, a smo se ob tem še dolgo smejali.

Po nekaj urah plovbe smo se zasidrali v Mesečevem zalivu, kjer nas je pričakala presenetljivo topla in kristalno čista voda. Ob tej priliki smo

izvedeli, da je za pravilno zasidranje jadrnice potrebno spustiti tri dolžine trenutne globine sidrne verige. Skok v morje je bil skorajda nujen, plavanje pa pravo doživetje. Brez hitenja, v popolnem miru, smo se predali užitkom sonca, morja in dobre družbe.

Kot se spodobi, ni manjkalo niti odlične hrane – domače dobrote, sir, oljke – in seveda kozarec ali dva dobrega vina, ki je še dodatno začinilo sproščeno popoldne. Med pogovori so zaživel številni spomini in zgodbe, ki jih ustvarja vsaka skupna plovba.

Dan je minil skoraj prehitro. Ob sončnem zahodu smo se počasi vrnili proti marini, polni vtisov in hvaležni za še en popoln dan na morju.

Tako kot prvič, tudi to jadrnanje ni bilo namenjeno rekordom, temveč tistemu, kar najbolj cenimo – preprostemu uživanju v naravi, vetru v laseh in prijateljstvu na valovih. Imeli smo še eno čudovito in nepozabno izkušnjo.

Besedilo in fotografije: Irena Pezdirc

JADRANJE NA ZADNJI AVGUSTOVSKI DAN

31. AVGUST 2025

Jadralska sekcija

Če je bil predzadnji avgustovski dan na celini še nekoliko kisel, so pravi, izkušeni pomorščaki vedeli, da nas bo v nedeljo, 31. 8., na morju pričakal prelep in skorajda že pretopel dan. Predsednik Janko nas je zato zbral za še zadnje avgustovsko jadranje, razmeroma mlada, tri-generacijska posadka pa se je jutraj odpravila proti Izolski marini. Po uvodni jutranji kavici je sledilo vkrcanje na barko ter obvezna in dobrodošla razlaga osnovnih zakonitosti in opreme na krovu.

Ob izplutju iz marine nas je spremljal blag vetrič – ravno pravišnji za utrjevanje znanja in prilagajanje jader za čim večji izkoristek. In kakšen mir nastane na barki in v vsakem izmed nas, ko enkrat odrinemo od obale in je vse, kar opazujemo, modro morje pod barko in sinje nebo nad nami.

Med jadranjem po Tržaškem zalivu smo občudovali markanten Piranski rt s cerkvijo sv. Jurija na eni strani ter prečudovit grad Miramare na drugi. Ob teh prelepih pogledih smo si privoščili tudi »malico iz nahrbtnika« ter pridno skrbeli za hidracijo vseh članov posadke. Za radovedne otroške oči našega najmlajšega jadrca pa smo si od blizu ogledali tudi kontejnersko ladjo. Sledilo je že tradicionalno kopanje v Mesečevem zalivu ter povratek v marino.

Tisto zadnjo nedeljo v avgustu, so bile slovenske avtoceste začuda prevozne in brez zastojev – kar pomeni samo eno: izkoristite toplo jesen še za kakšen čudovit jadralski obisk morja.

Besedilo in fotografije: Eva Šterk

OB PLESU JADER IN DOBRI DRUŽBI: DOŽIVETJE BARKOVLJANKE 2025

12. OKTOBRA 2025

Jadralska sekcija

V nedeljo 12. oktobra se je naša jadralska ekipa ponovno zbrala v Marini Izola, tokrat z enim samim ciljem, da preživimo čudovit jesenski dan na morju ob spremljanju največje regate s skupnim startom na svetu, legendarne Barkovljanke.

Barkovljanka je vsako leto izjemen športni in družabni dogodek, Trst pa v teh dneh zaživi v svojem najbolj pomorskem utripu. Že teden prej se na obali odpre jadralsko naselje s stojnicami kulinaričnih dobrot in izdelkov za jadranje, kar mestu doda posebno festivalsko živahnost.

Ob našem prihodu v Marino se je že zgodaj zjutraj čutilo pričakovanje: jasno nebo, nežno jesensko sonce in pomirjajoči valovi. Ko smo z Metko 7 izpluli proti Tržaškemu zalivu, je bilo vzdušje na krovu prijateljsko in sproščeno. Smeh, zanimive zgodbe in občutek, da nas čaka nekaj posebnega. Ritem plovbe je bil enostaven in sproščen, vsak član ekipe je našel svoje mesto, skiper Matjaž se je, tako kot vedno, zelo dobro znašel pri krmilu. Naši pogledi pa so neprestano uhajali tja proti obzorju, kjer so se zbirala jadra iz celega sveta.

Dokaj hitro smo prispeli na razgledno točko ob prvi boji.

Jadralski spektakel se je po tradiciji začel ob 10.30 s topovskim strelom z gradu Miramare. Več kot 1.860 jadrnic najrazličnejših velikosti se je pognalo skozi štartno linijo med Barkovljami in Miramarjem. Jadrnice so plule 4,3 navtične milje do prve boje, nato je sledil premik 0,9 navtične milje. Od druge do tretje boje se je na odprtem morju pri gradu Miramare plulo 4 milje, nato pa so se plovila ob obali vračala proti Barkovljam za 2,3 milje.

Dokaj hitro smo prispeli na razgledno točko ob prvi boji. Letos je šibak veter poskrbel za precejšen izziv. Vetrovni pogoji so bili spremenljivi in zahtevni, kar je posadkam postavilo prav posebno taktično uganke.

Na trenutke so jadrnice skoraj obstale, posadke so iskale veter, senco in dobro voljo, medtem ko so se poskušale prebiti naprej.

Imeli smo privilegij spremljati jadralski spektakel tako rekoč iz prve vrste. Skiper Matjaž nas je mojstrsko vodil med spremljevalnimi plovili

in množico plovil z gledalci. Spretno je izbiral razgledne točke in nam je omogočil prizore, ki jih ne pozabiš kar tako.

Kljub počasnemu tempu tekmovanja je Barkovljanka 2025 postregla z vsemi elementi velike regate. Na obratu pri prvi boji, kjer je bilo nekaj manj vetra, je vodila favorizirana 30-metrška italijanska jadrnica Arca SGR pod tak-

tirko Furia Benussija. Hitro je dokazala, da je razred zase in si že po prvih manevrih na prvi boji ustvarila zajetno prednost. Prepričljivo je vodila vse do cilja in zabeležila tretjo zaporedno zmago, podprto tudi s taktično mojstrskimi odločitvami našega olimpijca Tomaža Čopija. Druga je ciljno črto prečkala Marta 07 s krmariko Marto Benussi, hčerko zmagovalnega Furia, tretji pa je bil Prosecco DOC Shockwave z našim Mitjem Kosmino.

Čeprav je regata dogodek svetovnega formata, je bil naš dan vseeno posvečen predvsem dobremu druženju. Čudovito jesensko sonce je nežno gredo krov, morje je bilo prijazno, na mizi pa se ni manjkalo domačih dobrot. Odličen prigrizek, kozarec vina, pogovori, ki jih navdihuje sproščeno okolje, ter smeh, ki ti še dolgo ostane v ušesih.

Spomini se niso ustvarjali samo ob opazovanju rekorderjev na vodi, temveč v majhnih trenutkih povezanosti. Ko se je veter vendarle malce predramil, smo razprli jadra in se ob krmarjenju Marjana preusmerili proti obali. Potem, ko smo celo dopoldne spremljali tiste najspretnейše, je bilo lepo občutiti tudi lastno dinamiko plovbe.

Če se je dan začel s pričakovanjem, se je nadaljeval v prijetnem jadranju in končal precej prehitro. Ob vrnitvi v marino smo si obljubili, da se čez leto dni spet srečamo na naslednji Barkovljanki in še naprej nizamo lepe zgodbe jadralske sekcije.

Lep jesenski dan, pogled na tisoče jader, dobra hrana in prijatelji, ki delijo tvojo strast. To so trenutki, ki Barkovljanko naredijo ne le regato, temveč praznik morja in prijateljstva.

Besedilo in fotografije: Irina Pezdirc

KOROŠKA PESEM PREK MEJA

23. APRIL 2025

V Ljubljani

Obiskali smo zaključek koroških kulturnih dnevov v Ljubljani.

V skoraj polni Linhartovi dvorani Cankarjevega doma smo v sredo, 23. aprila zvečer, prisostvovali koncertu Moškega pevskega zbora Bilka in Kvarteta Ave, kako zanimivo – oba zbora sta prišla iz Bilčovsa. Pesem je zvenela tako kot pač zvenijo koroške pesmi – srčno, predano, čuteče, veselo... Dekleta s kristalnimi glasovi so bila izjemna, sploh zadnji šopek z naslovi: Die Nacht (noč), Večerni Ave, Maria Lassu in Oče naš. Že pet let so skupaj in svoj sprva cerkveni repertoar so razširile še na druge zvrsti tako uspešno, da zdaj zlahka gostujejo kjerkoli.

Moški pevski zbor Bilka in Kvartet Ave potem, ko so skupaj odpeli Rož, Podjuna, Zila in se jim je na odru zahvalil Lovro Sodja, predsednik Društva slovensko-avstrijskega prijateljstva.

Moški zbor Bilka je med drugim predstavil posrečen venček koroških narodnih in kar nekaj slovenskih narodnih pesmi, med katerimi sta bili tudi V dolini tihi in Čebelar, kjer sta glasova

ve spremljala kitara in harmonika, s čimer so publiko v dvorani kar dodatno obudili k navdušenju.

Koncert sta ob številnih sponzorjih pripravila Društvo slovensko-avstrijskega prijateljstva (predsednik Lovro Sodja) in Klub koroških Slovencev v Ljubljani (predsednik Janez Stergar), v sodelovanju s Krščansko kulturno zvezo (KKZ) iz Celovca in Slovensko prosvetno zvezo, prav tako iz Celovca. Žal je gospod Sodja ob koncu pozabil na oder povabiti tudi Janeza Stergarja, kar je izpadlo malo skregano s kulturo, a treba je vzeti stvari takšne, kot so – čeprav ne dobre, mi je ob koncu rekel, čudeč se, glavni govornik v programu, mag. Janko Krištof, predsednik KKZ-ja. Vsekakor pa brez Nataše Stergar in njene zavzetosti pri informiranju in prodaji kart dvorana ne bi imela toliko obiskovalcev.

Besedilo in fotografije: Renata Picej

IZLET NA JEZERSKO

24. MAJ 2025

Na Koroškem

V okviru Festivala solzic, ki so ga sestavljali trije projekti (Praznik zraka Jezersko, Praznik vode Železna Kapla in Praznik zemlje Črna na Koroškem) je v soboto 24. maja 2025 potekal izlet na Jezersko, v organizaciji Sekcije za avanturizem pri Klubu Korošcev Ljubljana. Izlet sta vodili Renata Picej, vodja omenjene sekcije, in turistična voditeljica Valentina Plaskan.

V neposredni bližini Jezerskega leži Planšarsko jezero, kamor smo prispeli po enourni jutranji vožnji iz Ljubljane. Ob jezeru pod prelepimi gorskimi vršaci Karavank, se je odvijal dopoldanski program. Znani hrvaški fotograf iz Vodice je posnel atraktivno »milenijsko« fotografijo skupine ljudi, ki so se vključno z nami, člani Kluba Korošcev Ljubljana, znašli na jezeru. Fotografijo je posnel z gasilske lestve na višini 30 metrov, in sicer tako, da smo fotografiranci stali v začrtanem krogu v obrisu trocvetne solzice in grba občine Jezersko. Zaradi slabega vremena pa je žal odpadel polet z balonom na topli zrak. Namesto tega smo obiskovalci lahko občudovali sokola oz. kragulja in sovo, ki sta ju pripeljala vzgojiteljica iz Koroške.

Popoldanski kulturni program je potekal v vasi Jezersko pred Kulturnim domom Korotan in v samem domu. Program se je začel z glasbenim uvodom (Tobias Smrtnik – tuba). Nato je Maja Lesar predstavila Jezersko kot del Koroške ter zavezo Jezerjanov tamkajšnjim goram in tradiciji. Pogled z avstrijske strani je predstavil Zdravko Haderlap. Prisotnima županoma Železne Kaple in Črne na Koroškem so bila podeljena lectova srca, ki predstavljajo simbole Koroške. Nato so folklorne pleske izvedle skupine iz jezerske folklorne skupine, jezerske odrasle folklorne in skupina Engelberta Logarja skupaj z VIS Sanje iz Suhe na avstrijskem Koroškem.

Celodnevni program na Jezerskem se je končal z monokomedijo »Podkrižnikov Luka«, ki jo je na odru kulturnega doma v podjurskem narečju izvedla gledališka igralka Lara Marija Volk. Predstava je bila obogatena s pesmimi Janka Messnerja na harmoniki, ki je tudi avtor dnevnika, na katerem temelji omenjena monokomedija.

Po končani predstavi, ob 17. uri, smo krenili z busom nazaj v Ljubljano – polni lepih spominov in obujene ljubezni do naše Koroške.

Besedilo in fotografije: Edvard Kopušar

OBISKALI SMO NAJEVSKO LIPO

5. JULIJ 2025

Občina Črna na Koroškem je naš klub tudi letos povabila na Vseslovensko srečanje Pod Najevsko lipo, ki je bilo v soboto, 5. julija. Predsednik Arah me je prosil, da se v imenu kluba udeležim srečanja na Koroškem, kar sem z veseljem storila. Tudi brez tega bi bila tam, tako kot 32 krat prej; manjkala sem zgolj leta 2022, ko sem bila pol leta v Švici. In tudi letos je bilo fino, vsaj meni, ki Koroško čutim in živim ter v pokrajini in ljudeh zaznavam drugačnost od vsega, kar sem imela priliko spoznati in srečati na planetu Zemlja.

Ludranski vrh nad Črno je s svojo majestetsko lipo že 34-ič gostil obiskovalce; mešanico politikov, gospodarstvenikov, lokalnih koroških veljakov in domačinov. Tudi nekaj novinarjev, a v primerjavi s preteklimi časi, precej malo... Od osamosvojitve države je že dolgo!

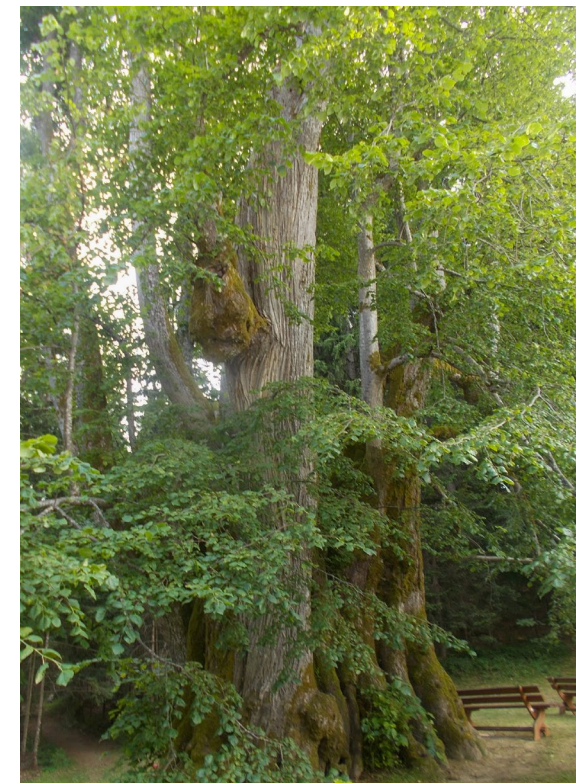
Letošnja osrednja tema je bila medgeneracijska solidarnost in sožitje – kot temelj za boljše in pravičnejše delovanje skupnosti. Kako smišen naslov za klene koroške kmetije in prave Korošce. Slovenci morajo naravo sožitja šele spoznavati, tako daleč od življenja, kjer so generacijska bližina pogoj psihičnega, mentalnega in fizičnega zdravja, so se v modernem digitalnem in strojnem času namreč znašli.

Ja, Korošci smo bili, smo in bomo tudi v prihodnje "mušter" življenja. Šipek in Kamnik sta to vzela zares in Milan je to dejstvo v letošnjem programskem delu, kjer je žal nastopil zgolj z enim komadom, tudi potrdil. Zakaj mu niso odmerili več časa za njegove enkratne pesmi? Samo nekaj minut, a, hvala bogu za pesem

Na Koroškem

Korošci smo vedno za mušter bili... Ljubljanačnom, ki so letos sedeli pod odrom, kjer je kraljeval odlični Pihalni orkester Rudnika Mežica-Črna pod taktirko "kapelmajstra" Krof Luke, se je "koroškost" skorajda začela kristalizirati, a pesem je bila prekratka za kaj več. Žal smo se morali potem precej koncentrirati za nastop glasbenega dueta Lucija Štrekelj in Dejan Dimme Dimme, ki je bil predolg.

Pod njeno krošnjo se je letos prebujala solidarnost... Se še spomnite tistih slovenskih politikov, ki so javno in na glas govorili, da solidarnosti ne bomo več podpirali in da bo vsaka medsosedska in druga pomoč obdavčena? So-

sedu, družini, človeku ne bomo več pomagali, ker ne bomo goljufali države, prikrajšane za njen davčni delež! Izjemen slovenski izum.

Slavnostna govornica, predsednica republike Nataša Pirc Musar, je poleg na novo odkrite osnovne vrednote človečanstva – solidarnosti, govorila tudi o vztrajnosti in zahtevi po dostojnosti kot temelju vsake razvojne vizije. Omenila je tudi, da solidarnost ni zgolj sentimentalna vrednota, temveč vezivo skupnosti.

Sicer pa vse po starem: brezplačen avtobusni prevoz iz Črne, brezplačen pasulj, tombola, stojnice z medom, čipkami, Pergerjevimi lečtarskimi izdelki, veselim druženjem in poznim popoldanskim srečanjem pri Najevniku.

Potem je lipa spet šelestela in šepetala pravljico o koroških lepotah, njenih vodah, zraku in ljudeh, ki se daleč od asfalta še smejejo za očmi!

Besedilo in fotografije: Renata Picej

Glavni trg 17, Maribor,
Tel: 02 2345 218,
www.agencija-vangogh.si

SULTANAT OMAN 21.–29. 3. (Z), KRIŽARJENJE PO BELGIJI IN NIZOZEMSKI 22.–27. 3., ANGOLA 19. 4.–2. 5. (Z), VELIKA TURA PO MAROKU 20. 4.–1. 5. (Z), IRAK 22. 4.–2. 5. (Z), TURKMENISTAN IN UZBEKISTAN 22. 4.–1. 5., ZELENOTRSKI OTOKI 25. 4.–4. 5., JAPONSKA 10.–23. 5., ARMENIJA IN GRUZIJA 15.–29. 5., TUNIZIJA 21.–31. 5. (Z), KRIŽARJENJE PO BALTIKU 7.–19. 8., ŠPANIJA IN PORTUGALSKA TER KRIŽARJENJE PO REKI DOURO 7.–14. 8., KRIŽARJENJE PO ALJASKI IN KANADI 21.–30. 8.

SLOVENSKI VEČER V GRADCU

21. NOVEMBER 2025

Na Štajerskem

V petek, dne 21. novembra 2025, je društvo Avstrijsko-slovensko prijateljstvo iz Gradca organiziralo Slovenski večer v župnijski dvorani sv. Lenarta v Gradcu. Članice in člani tega našega partnerskega društva so napolnili dvorano, ki je bila obogatena z umetniškimi deli šestih društvenih članic in članov, ki umetniško ustvarjajo in so se predstavili s svojimi impresijami iz Slovenije.

Na stenah dvorane so visele fotografije s potepanja po Beli krajini, slikovne umetnine najrazličnejših zvrsti (akvarel, cianotipija na papirju, akril na laneni podlagi, avtoričina izpoved v bronu, na zlatih liastičih in v lesu) in keramične glave v različnih glinenih barvah pod motom prijateljstva.

Društvena predsednica Kasilda Bedenk je v slovenščini in nemščini predstavila društveno dogajanje v preteklem letu, predvsem društvene izlete, tudi v evropsko prestolnico kulture, Gorico in Novo Gorico, nato pa še pevke pevske skupine Cintare iz Ljubljane, ki so s svojim kulturnim programom popestrile letošnji tradicionalni Slovenski večer.

From: Kasilda Bedenk <kasilda.bedenk@voesfgraz.at>
 Subject: Re: [kkl-klub-koroscev-ljubljana] Kkl, čestitka
 Date: 23 December 2025 at 01:58:54 CET
 To: Janko Arah <arah.consulting@eunet.si>; kkl-klub-koroscev-ljubljana@googlegroups.com

Dragi člani KKL, dragi Janko, zelo smo bili veseli obiska vašega predsednika Janka Arah novembra na našem Slovenskem večeru v Gradcu in posledica tega je tudi, da sem sedaj na seznamu prejemnikov vaših novic in sporočil. Tako sem v zelo kratkem času izvedela, kaj vse prirejate, kam vse greste, kaj vse spoznate in doživite ob prijetnem druženju članov kluba. Res ste zelo aktivni in vsem, predvsem pa predsedniku Janku, čestitam k tako bogatemu programu in predanemu delu. Iz Gradca vsem pošiljam lepe pozdrave in vam v imenu našega društva in v svojem želim vesele božične praznike. V novem letu pa veliko prijetnih druženj, novih odkritj in brdnega zdravlja. Morda nam uspe, da kaj skupaj organiziramo ali se kje srečamo.

Lep pozdrav,
 Kasilda Bedenk, prof.

Verein Österreichisch-slowenische Freundschaft Graz
 Društvo Avstrijsko-slovensko prijateljstvo Gradec

Pevke, bilo jih je deset od sicer dvanajstih, so predstavile slovensko ljudsko pesemsko izročilo in oblačilno kulturo na Slovenskem – bile so oblečene v kostume – noše desetih slovenskih pokrajin. Prireditelj je povezoval dr. Tomaž Simetinger, etnolog, kulturni antropolog, folklorist in koreograf, ki je bil sedem let tudi vodja akademske folklorne skupine France Marolt. V lepi slovenščini je povedal marsikaj zanimivega o slovenskem ljudskem petju, njegovo pripoved pa je odlično prevajala v nemščino kar sama predsednica društva.

Vsi udeleženci v dvorani smo se skupaj sprehodili po Sloveniji, s pomočjo video prikaza celotnega območja, na katerem živimo Slovenci v Sloveniji, na Madžarskem, v Avstriji in v Italiji. Spoznali smo različne slovenske pokrajine prek prikaza noš, nekdanjega načina oblačenja, in prek pesmi teh območijh v narečju in na način, kot so jih prepevali nekoč. V pevskem delu so pevke zapele devet ljudskih pesmi s Koroške, Štajerske in Tolminskega, iz Porabja, Bele Krajine, Slovenske Istre, Rezije in Kanalske doline, svoj nastop pa so sklenile z vsem nam poznano »Pozimi pa rožice ne cveto« in številni obiskovalci smo se pridružili prepevanju te ljudske pesmi.

Slovenski večer je dokazal, da si društvo pod vodstvom predsednice Kasilde Bedenk zasluži vso pohvalo, saj je izpolnilo svoj letnih program delovanja in ima ambiciozne načrte tudi za naslednje leto.

Besedilo in fotografije: Janko Arah

ZAPISNIK 2. SEJE UO

18. FEBRUAR 2025, OB 18.00

Prisotni: Janko Arah, Mira Vidmar, Drago Kompan, Marijan Štriker, Vida Slivnik, Mimica Herakovič

Dnevni red:

1. Ocena Biltena KKL za leto 2022
2. Ocena proslave 30. obletnice obstoja KKL
3. Poslovno poročilo Prežihove ustanove za leto 2023
4. Organizacija Okrogle mize v januarju 2024
5. Razno

Ad.1

Predsednik KKL Janko Arah je prisotne seznail, da je v skladu s Pravili KKL potrebno imenovati člane za nadzor. Po razpravi je bil v soglasju s predlaganimi kandidati sprejet naslednji SKLEP:

- Marijan Štriker, predsednik
- Drago Kompan, član
- Mira Vidmar, članica

Sklep je bil soglasno sprejet.

Ad.2

Glede organizacije Okrogle mize v mesecu marcu so bili v razpravi podani naslednji predlogi:

• Drago Kompan je predlagal, da k sodelovanju na Okrogli mizi povabimo g. Feliksa Wieserja, političnega delavca in publicista na avstrijskem Koroškem. Prevzel je obveznost, da bo g. Wieserja kontaktiral po telefonu.

• Renata Picej je bila mnenja, da bi bila predstavitev zgodovine delovanja uspešne družine Perger iz Slovenj Gradca, ki se od leta 1757 ukvarja z medicinarstvom, lektarstvom in svečarstvom, zanimiva tema za predstavitev na Okrogli mizi. Prevzela je obveznost, da bo lastnika podjetja g. Hrabroslava Pergerja povabila k sodelovanju na naši Okrogli mizi.

Renata Picej bo za sodelovanje na Okrogli mizi kontaktirala tudi gospo Špelo Spanžev, Korošico, direktorico Direktorata na Ministrstvu za kulturo.

Ad.3

V razpravi o aktivnostih sekcij KKL v letošnjem letu je predsednik KKL Janko Arah, vodja jadralske sekcije, napovedal jadralske aktivnosti v odvisnosti od vremena, v okviru delovanja kolesarske sekcije pa bo organiziran izlet enkrat spomladi.

Vodja avanturistične sekcije Renata Picej je predstavila naslednje možnosti za organizacijo izleta članov našega društva:

1. Obisk Posavja (Sevnica, Brestanica) z vlakom.
2. Obisk Trsta z vlakom

ZAPISNIK

3. SEJE UO

8. OKTOBER 2025, OB 18.00

Predvidena izvedba za 1,2 je v dneh od 15.04.-18.04.2025.

3. Obisk Festivala solzic na Koroškem, prevoz iz Ljubljane bo organiziran z avtobusom.

Dogodki bodo potekali od 23.-25.05.2025 na 3 različnih lokacijah: 23.05. v Železni kapli, 24.05. na Jezerskem, 25.05. v Črni na Koroškem.

Ad.4

Glede na to, da smo v obdobju pred covidom uspešno organizirali piknik, smo bili prisotni mnenja, da bi tudi letos v mesecu juniju organizirali tovrstno druženje članov KKL.

SKLEP: Za organizacijo piknika v mesecu juniju 2025 je zadolžen Drago Kompan v sodelovanju z Marijanom Štrikerjem.

Sestanek smo zaključili ob 19.00 uri.

Zapisala: Mira Vidmar

Prisotni: Janko Arah, Mira Vidmar, Drago Kompan, Marijan Štriker, Marina Kušar

Dnevni red:

1. Aktivnosti sekcij KKL do konca 2025
2. Organizacija Okrogle mize
3. Razno

Ad.1

Predsednik KKL in vodja jadralske sekcije Jan-ko Arah je prisotne seznail, da bo 12.10.2025 v okviru delovanja jadralske sekcije organiziral ogled regate Barkovljanka. Vabila je po e-pošti danes že poslal vsem članom KKL.

Voditeljica avanturistične sekcije Renata Picej je na zadnjem srečanju pri Slamiču omenila možnost organizacije martinovanja v Ormožu. Ker smo na martinovanju v Ormožu že bili lani, so bili prisotni mnenja, da bi bilo smiselno eno-dnevni izlet v času martinovanja organizirati v kraj, kjer še nismo bili, mogoče na Dolenjsko.

Mira Vidmar je sprejela obveznost, da o tem obvesti Renato Picej, ki naj pripravi predlog izleta.

Predsednik KKL Janko Arah bo proučil možnost obiska kakšne kulturne prireditve v Ljubljani za člane KKL v naslednjih dveh mesecih.

Na osnovi razprave o možnosti organizacije prednovoletnega srečanja za člane KKL so bili prisotni mnenja, da nam pomanjkanje finančnih sredstev v blagajni KKL ne omogoča organizacije takšnega dogodka, bi pa bila mogoča organizacija prednovoletnega srečanja z večer-jo, ki bi jo plačal vsak sam.

Ad.2

Glede organizacije Okrogle mize v mesecu nov./dec. so bile v razpravi omenjene naslednje možnosti oz. razmišljanja:

- Drago Kompan je bil mnenja, da bi lahko k so-delovanju na Okrogli mizi povabili prevajalca Štefana Veverja in pisateljico Majo Haderlap.
- Za sodelovanje na Okrogli mizi, ki bo 12.02.2026, se je Drago Kompan že dogovoril z g. Fe-liksom Wieserjem, političnim delavcem in pu-blicistom na avstrijskem Koroškem.

Ad.3

Bilten o aktivnostih KKL v letu 2025 bo izdan v e-obliki v januarju 2026. Za oblikovanje in tisk biltena se bo z dosedanja oblikovalko in izva-jalcem tiska dogovoril predsednik KKL Janko Arah.

Za lažje in hitreje plačilo položnic za članari-no našega društva je Drago Kompan predlagal izdelavo UPN naloga s QR kodo in prevzel obve-znost, da bo to storil on.

Predsednik KKL Janko Arah je predlagal, da vodenje kulinarčne sekcije prevzame Marijan Štriker, s čimer so se prisotni strinjali.

Sestanek smo zaključili ob 19.00 uri.

Zapisala: Mira Vidmar

Kazalo

- 3 Uvodnik, 30. 12. 2025
OKROGLE MIZE
- 4 Relax kot zlata puščica do kraljestva doživetij, 6. 2. 2025
- 6 Perger - priimek, ki bi mu lahko v Slovenj Gradcu postavili velikansko rdeče srce, 13. 3. 2025
- 9 dr. Drago Kompan: smeh zvezd
- 10 Srečanje z Ido Srebotnik, predsednico ADS, 11. 9. 2025
- 12 Newsakdanje komunikacije tako in drugače, 2. 10. 2025
- 14 Pod streho Inštituta za narodnostna vprašanja, 12. 11. 2025
- 16 Člani KKL obiskali Narodno galerijo, 3. 12. 2025
KOLESARSKA SEKCIJA
- 21 Iz centra Ljubljane do Podpeškega jezera, 6. 9. 2025
AVANTURISTIČNA SEKCIJA
- 22 dr. Gozd nas je sprejel v Arboretumu Volčji potok!, 1. 10. 2025
- 24 Leteli smo z vlakom ali kako smo v Beli krajini praznovali Martina, 13. 11. 2025
JADRALSKA SEKCIJA
- 26 Otvoritev poletne sezone 2025 jadralske sekcije, 10. 5. 2025
- 27 2. srečanje jadralske sekcije v sezoni 2025, 14. 6. 2025
- 29 Jadranje na zadnji avgustovski dan, 31. 8. 2025
- 30 Ob plesu jader in dobri družbi: doživetje Barkovljanke 2025, 12. 10. 2025
V LJUBLJANI, NA KOROŠKEM IN NA ŠTAJERSKEM
- 32 Koroška pesem prek meja, 23. 4. 2025
- 33 Izlet na Jezersko, 24. 5. 2025
- 35 Obiskali smo Najevsko lipo, 5. 7. 2025
- 36 Slovenski večer v Gradcu, 21. 11. 2025
ZAPISNIKI SEJ UO
- 39 Zapisnik 2. seje UO, 18. 2. 2025
- 40 Zapisnik 3. seje UO, 8. 8. 2025

UREDNIK: **Mag. Janko Arah**
leto 2025

OBLIKOVANJE: arnoldvuga+, Alma Mimi Arnold
TISK: BISTISK, d. o. o
NAKLADA: 100 izvodov

IME **Klub Korošcev Ljubljana**
SEDEŽ KLUBA **Večna pot 11, 1000 Ljubljana**
TELEFON **01/ 256-17-23**
E NASLOV **arah.consulting@eunet.si**
PRESEDNIK KLUBA **mag. Janko Arah**
DAVČNA ŠTEVILKA **25729306**
SPLETNI NASLOV **www.klubkorošcevljubljana.si**

TRANSAKCIJSKI RAČUN
BIC
BANKA

AT57 3910 0000 0250 3696
VSGKAT2K
Posojilnica-Bank EGEN
filiala Borovlje Celovec,
Hauptplatz/glavni trg 16,
A-9170 Ferlach/Borovlje,
Avstrija

PROIZVODNJA

nudimo vam

CNC rezkanje in struženje

varjenje

laserski razrez

barvanje in cinkanje

CNC krivljenje

sestava komponent
in produktov

razvoj, prototipiranje
in testiranje izdelkov

preoblikovanje

zaupajo nam

trend
routing technology

BOSCH
Invented for life

exact
Pipe Cutting System

REMS
for Professionals

Brunswick

StanleyBlack&Decker

GMM PROIZVODNJA d.o.o. Cesta dr. Jožeta Pučnika 10 1290 Grosuplje Slovenija, EU

+386 (0)1 78 66 540

info@gmm.si

www.gmm.si